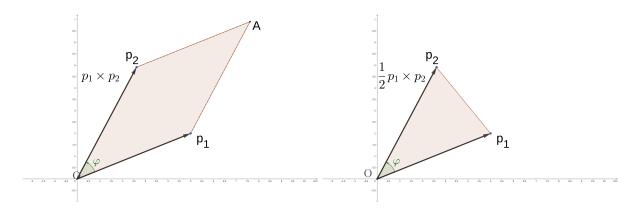
ΥΠΟΛΟΓΙΣΤΙΚΗ ΓΕΩΜΕΤΡΙΑ

2ο Σετ Ασκήσεων

Καλαμαράκης Θεόδωρος: 2018030022

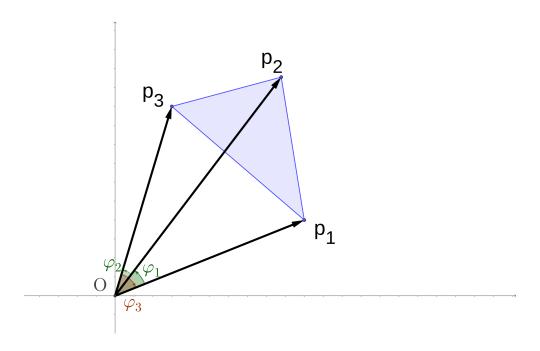
Άσκηση 1

Γνωρίζουμε οτι το εξωτερικό γινόμενο δύο διανυσμάτών $\mathbf{p_1}, \mathbf{p_2}, (\mathbf{p_1} \times \mathbf{p_2})$ εκφράζει το προσήμασμένο εμβαδό το παραλληλογράμου που σχήματίζεται μέ πλεύρες τα $\mathbf{p_1}, \mathbf{p_2}$, το οποίο είναι θετικό εάν η γωνία φ είναι αριστερόστροφη και αρνητικό εάν είναι δεξιόστροφή (βλ. κάτω σχήμα αριστέρα)

Άρα το $\frac{1}{2}$ $\mathbf{p_1} \times \mathbf{p_2}$ εκφράζει το προσημασμένο εμβαδό του τριγώνου $\mathbf{Op_1p_2}$ $(E(\mathbf{Op_1p_2}))(\beta\lambda$. πάνω σχήμα δεξιά)

Έστώ τα σημεία p_1,p_2,p_3 το παρακάτατω σχήματος

Έχουμε οτι:

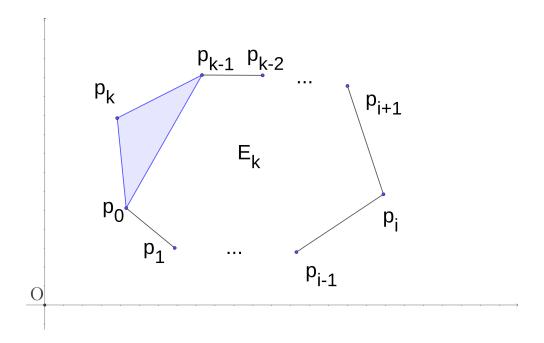
- $\frac{1}{2}p_1 \times p_2 = |E(\mathbf{Op_1p_2})| > 0$ διότι η γωνία ϕ_1 είναι αριστερόστροφη
- $\frac{1}{2}p_2 \times p_3 = |E(\mathbf{Op_2p_3})| > 0$ διότι η γωνία ϕ_2 είναι αριστερόστροφη
- $\frac{1}{2}p_3 \times p_1 = -|E(\mathbf{Op_3p_1})| < 0$ διότι η γωνία ϕ_3 είναι δεξιόστροφή

Άρα

$$\frac{1}{2} \sum_{i=1}^{3} p_i \times p_{i+1} = \frac{1}{2} (p_1 \times p_2 + p_2 \times p_3 + p_3 \times p_1) =
= |E(\mathbf{Op_1p_2})| + |E(\mathbf{Op_2p_3})| - |E(\mathbf{Op_3p_1})| = E(\mathbf{p_1p_2p_3})$$

Άρα επιβεβαιώνεται ο τύπος Meister-Gauss για τρία σημεία. Θα αποδείξουμε μέσω επαγωγής οτι ισχύει και για n>3 σημεία.

Έστω οτι ισχυεί για n=k σημειά, δηλαδή $E_k=\frac{1}{2}\sum_{i=0}^{k-1}p_i\times p_{i+1}$ με $p_k=p_0$. Τότε αρχει να δείξουμε οτι αν προσθέσουμε ένα αχομα σήμειο $\mathbf{p_k}$ θα ισχύει $E_{k+1}=\frac{1}{2}\sum_{i=0}^{k}p_i\times p_{i+1}$ με $p_{k+1}=p_0$

Βλέπουμε απο το παραπάνω σχήμα οτι

$$E_{k+1} = E_k + E(\mathbf{p_{k-1}p_kp_0}) =$$

$$= \frac{1}{2} \sum_{i=0}^{k-1} p_i \times p_{i+1} + \frac{1}{2} (p_{k-1} \times p_k + p_k \times p_0 + p_0 \times p_{k-1}) =$$

$$= \frac{1}{2} \sum_{i=0}^{k-2} p_i \times p_{i+1} + \frac{1}{2} p_{k-1} \times p_0 + \frac{1}{2} p_0 \times p_{k-1} + \frac{1}{2} (p_{k-1} \times p_k + p_k \times p_0) =$$

$$= \frac{1}{2} \sum_{i=0}^{k-2} p_i \times p_{i+1} + \frac{1}{2} (p_{k-1} \times p_k + p_k \times p_0) = \frac{1}{2} \sum_{i=0}^{k} p_i \times p_{i+1}$$

Επομένως ισχυεί για n=k+1 και άρα ισχύει για κάθε $n\geq 3$

Άσκηση 2

Αρχικά παρατηρούμε οτι σε ένα κανονικό πολύεδρο, το γινόμενο του πλήθους το εδρών (F) με τον αριθμό των ακμών που περιβάλουν μια εδρα (n) είναι ίσο με το διπλάσιο τουν συνολικού αριθμού ακμών του πολυέδρου (E) δηλαδή nF=2E. Ο λόγος είναι οτι όταν παίρνουμε το γίνόμενο nF οι κοίνες ακμές για δύο γειτονικές έδρες προσμετρούνται δύο φορές. Επίσης ισχύει οτι ο αριθμός των ακμών που συντρέχουν σε ένα κόμβο (m) επί τον αριθμό των κόμβων (V)

είναι πάλι ίσο με 2E καθώς οι ακμές που ενώνουν δύο γειτονικόυς κόμβους προσμετρούνται δύο φορές. Άρα καταλήγουμε με την σχέση

$$nF = mV = 2E \Rightarrow F = \frac{2E}{n}, \ V = \frac{2E}{m}$$

Αντικαθιστώντας στο τύπο του ευκλείδη παίρνουμε

$$V - E + F = 2 \Leftrightarrow \frac{2E}{n} - E + \frac{2E}{m} = 2 \Leftrightarrow \frac{2}{n} - 1 + \frac{2}{m} = \frac{2}{E} \Leftrightarrow \frac{1}{n} + \frac{1}{m} = \frac{1}{2} + \frac{1}{E}$$

$$\xrightarrow{E>0} \frac{1}{n} + \frac{1}{m} > \frac{1}{2}$$

Για να υπάρχει μια έδρα πρέπει υποχρεωτικά $n \geq 3$ και για να υπάρχει το πολύεδρο πρεπει υποχρεωτικά $m \geq 3$. Άρα τα ζευγάρια (n,m) που ικανοποιούν την παραπάνω ανισότητα είναι:

- 1. n=3 και m=3: Η κάθε έδρα είναι ένα ισόπλευρο τρίγωνο και σε κάθε κόμβο συναντώνται τρείς έδρες (Τετράεδρο)
- 2. n=3 και m=4: Η κάθε έδρα είναι ένα ισόπλευρο τρίγωνο και σε κάθε κόμβο συναντώνται τέσσερις έδρες (Οκτάεδρο)
- 3. n=3 και m=5: Η κάθε έδρα είναι ένα ισόπλευρο τρίγωνο και σε κάθε κόμβο συναντώνται πέντε έδρες (Είκοσαεδρο)
- 4. n=4 και m=3: Η κάθε έδρα είναι ένα τετράγωνο και σε κάθε κόμβο συναντώνται τρείς έδρες (Κύβος)
- 5. n=5 και m=3: Η κάθε έδρα είναι ένα πεντάγωνο και σε κάθε κόμβο συναντώνται τρείς έδρες (Δ ωδεκάεδρο)

Άρα σύνολο πέντε κανονικά πολύεδρα

Άσκηση 3

Για το πλήθος των διαγωνίων:

Απο ένα κόμβο μπορούν να προκύψουν διαγώνιοι με όλους του άλλους κόμβους πλήν του εαυτού του και των δύο γειτόνων του, άρα n-3 διαγώνιοι. Για n κόμβους υπάρχουν n(n-3)

διαγώνιοι. Παρατηρούμε οτι το πληθος των διαγωνίων είναι ανεξάρτητο απο το αν είναι συνεκτικό το πολύγονο ή απο το αν εχεί τρύπες.

Για το πλήθος τών τριγώνων:

Έστω οτι η μή συνεκτική περιοχή αποτελείται απο p συνεκτικές περιοχές. Για την συνεκτική περιοχή i $(1 \le i \le p)$ ορίζουμε h_i το πλήθος τών τρυπών τις και n_i το πλήθος των κόμβων του συνόρου της. Ορίζουμε επίσης n_{i0} το πλήθος των κόμβων του εξωτερικού συνόρου της και n_{ij} το πλήθος των κόμβων της τρύπας j $(1 \le j \le h_i)$

Το άθροισμα των εσωτερικών γωνιών του εξωτερικού συνόρου είναι $(n_{i0}-2)180^o$ ενώ το άθροισμα των εξωτερικών γωνιών της τρύπας j είναι $(n_{ij}+2)180^o$. Αρα το άθροισμα των εσωτερικών γωνιών της συνεκτικής περιοχής i είναι:

$$(n_{i0} - 2)180^o + \sum_{j=1}^{h_i} (n_{ij} + 2)180^o = \left(\sum_{j=0}^{h_i} n_{ij} + 2h_i - 2\right)180^o = (n_i + 2h_i - 2)180^o$$

Το άθροισμα των εσωτερικών γωνιών ενός τριγώνου είναι 180° άρα το πλήθος τών τριγώνων για τριγωνοποιήση της συνεκτικής περιοχής i είναι

$$T_i = \frac{(n_i + 2h_i - 2)180^\circ}{180^\circ} = n_i + 2h_i - 2$$

Άρα το πλήθος των τριγώνων για την τριγωνοποιήση της μή συνεκτικής περιοχής θα είναι το άθροισμα των τριγώνων της της κάθε συνεκτικής δηλαδή:

$$\sum_{i=1}^{p} T_i = \sum_{i=1}^{p} n_i + 2h_i - 2 = \sum_{i=1}^{p} n_i + 2\sum_{i=1}^{p} h_i - 2p = n + 2h - 2p$$

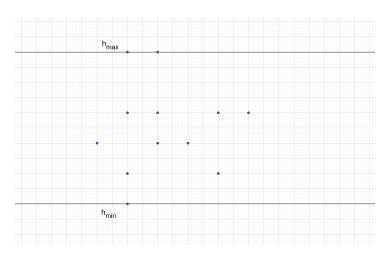
Άσκηση 4

Στο αποτέλεσμα της προηγούμενης άσχησης, αντιχαθιστώντας με p=1 προχύπτει οτι το πλήθος τριγώνων της τριγωνοποιήσης για μια συνεχτιχή πολυγωνιχη περιοχή με n χόμβους και n τρύπες είναι n+2h-2. Γνωρίζουμε επίσης οτι σε ένα απλό πολύγωνο με n χόμβους και τριγωνοποιήση n-2 τριγώνων, χρειάζονται το πολύ $\lfloor \frac{n}{3} \rfloor$ guards. Άρα για πολύγωνο τριγωνοποιήσης n+2h-2 τριγώνων, θα χρειάζονται το πολύ $\lfloor \frac{n+2h}{3} \rfloor$ guards

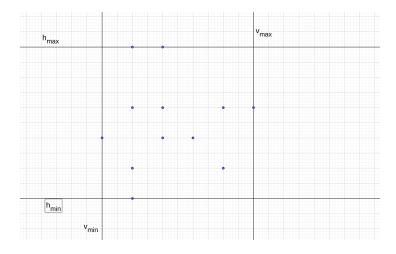
Άσκηση 5

Ο ζητούμενος αλγόριθμος είναι ο εξής:

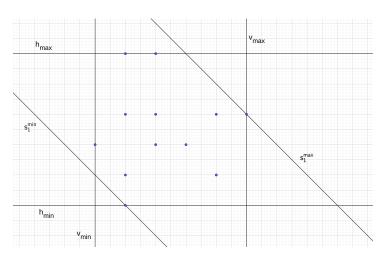
1. Αρχικά βρίσκουμε τα σημεία με την μέγιστη και ελαχιστη συνιστώσα στον κατακόρυφο άξονα y_{max} και y_{min} και υπολογίζουμε τις οριζόντιες ευθείες $h_{max}:y=y_{max}$ και $h_{min}:y=y_{min}$. Η εύρεση τών y_{max} και y_{min} μπόρει να γίνει σε χρόνο O(n) με μια απλή αναζήτηση όλων των σημείων $p^{(i)}$ και βρίσκοντας το $\max_i\{p_y^{(i)}\}$ (και αντίστοιχα το $\min_i\{p_y^{(i)}\}$).

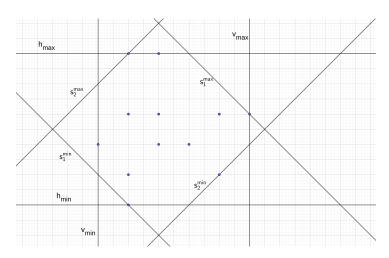
2. Βρίσκουμε τα σημεία με την μέγιστη και ελαχιστη συνιστώσα στον οριζόντιο άξονα x_{max} και x_{min} και υπολογίζουμε τις κάθετες ευθείες $v_{max}: x=x_{max}$ και $v_{min}: x=x_{min}$. Η εύρεση τών x_{max} και x_{min} μπόρει να γίνει πάλι σε χρόνο O(n) με αναζήτηση όλων των σημείων $p^{(i)}$ και βρίσκοντας το $\max_i \{p_x^{(i)}\}$ (και αντίστοιχα το $\min_i \{p_x^{(i)}\}$).

3. Βρίσκουμε τα σημεία με την μέγιστη και ελαχιστη συνιστώσα στον άξονα z_1 με κλίση $+45^o,\ p^{z_{1(max)}}$ και $p^{z_{1(min)}}$ και υπολογίζουμε τις κάθετες στον άξονα z_1 ευθείες $s_1^{max}:y=-x+(p_y^{z_{1(max)}}+p_x^{z_{1(max)}})$ και $s_1^{min}:y=-x+(p_y^{z_{1(min)}}+p_x^{z_{1(min)}}).$ Ο υπολογισμος των ευθειών s_1^{max} και s_1^{min} μπόρει να γίνει σε χρόνο O(n) με αναζήτηση όλων των σημείων $p^{(i)}$ και βρίσκοντας το $\max_i\{p_y^{(i)}+p_x^{(i)}\}$ (και αντίστοιχα το $\min_i\{p_y^{(i)}+p_x^{(i)}\}$).

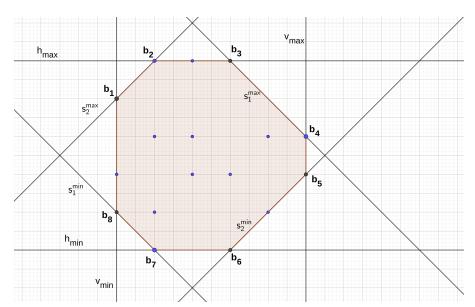

4. Βρίσκουμε τα σημεία με την μέγιστη και ελαχιστη συνιστώσα στον άξονα z_2 με κλίση $-45^o,\ p^{z_{2(max)}}\ \text{ και }\ p^{z_{2(min)}}\ \text{ και }\ u\text{πολογίζουμε τις κάθετες στον άξονα }\ z_2\ \text{ευθείες }\ s_2^{max}:\ y=x+(p_y^{z_{2(max)}}-p_x^{z_{2(max)}})\ \text{ και }\ s_2^{min}:\ y=x+(p_y^{z_{2(min)}}-p_x^{z_{2(min)}}). \ \text{Ο υπολογισμος των ευθειών}$ $s_2^{max}\ \text{ και }\ s_2^{min}\ \text{ μπόρει }\ \text{να γίνει }\ \text{σε χρόνο }\ O(n)\ \text{ με αναζήτηση όλων των σημείων }\ p^{(i)}\ \text{ και}$ βρίσκοντας το $\max_i\{p_y^{(i)}-p_x^{(i)}\}\ \text{ (και αντίστοιχα το }\min_i\{p_y^{(i)}-p_x^{(i)}\}).$

5. Βρίσκουμε τα σημεια:

- $\mathbf{b_1}$: σημείο τομής της v_{min} με $s_2^{max} \to O(1)$
- $\mathbf{b_2}$: σημείο τομής της s_2^{max} με $h_{max} \to O(1)$
- $\mathbf{b_3}$: σημείο τομής της h_{max} με $s_1^{max} \to O(1)$
- $\mathbf{b_4}$: σημείο τομής της s_1^{max} με $v_{max} \to O(1)$
- $\mathbf{b_5}$: σημείο τομής της v_{max} με $s_2^{min} \to O(1)$
- $\mathbf{b_6}$: σημείο τομής της s_2^{min} με $h_{min} \to O(1)$
- **b**₇: σημείο τομής της h_{min} με $s_1^{min} o O(1)$
- $\mathbf{b_8}$: σημείο τομής της s_1^{min} με $v_{min} \to O(1)$
- 6. Το πολύγονο $[\mathbf{b_1}, \mathbf{b_2}, \mathbf{b_3}, \mathbf{b_4}, \mathbf{b_5}, \mathbf{b_6}, \mathbf{b_7}, \mathbf{b_8}]$ είναι το ζητούμενο πολύγονο με την ελάχιστη περίμετρο που περιβάλει το σημεία του set P. Σημειώνουμε οτι κάποια απο τα σημεία $\mathbf{b_i}$ μπορεί να ταυτίζονται με τα γειτονικά τους

Η τελιχή πολυπλοχότητα του αλγορίθμου θα είναι

$$4O(n) + 8O(1) = O(n)$$

*Τα σημεία το παραδείγματος είναι τα ίδια με αυτά του παραδείγματος στην εκφώνηση της άσκησης